

TOMÀS GARCÉS (1901-1993)
TRES POEMES NADALENCES DEL LLIBRE
GRÈVOL I MOLSA

NADAL 1957

Serem molts o no gaires
però tots ho veurem:
entre espines i roques
un Portal a Betlem

El palau i les prades
només ombra i oblit
L'escalfor del Pessebre
per encendre'ns el pit

I les branques més seques
tornaran a brotar
si al voltant de la Cova
sabem dar-nos la mà

NADAL 1973

Cerco la Cova de Betlem,
esmaperdut en la nit fosca.
No sento el cant del rossinyol
ni el refilar de la cardina.

Eina de mort, lluen els ulls
més que les fulles esmolades.
Els llits eixuts, sense mirall,
en llit de fang obren clivelles.

Els pastors dormen oblidats;
ferrets i gralles emmudiren.
Volta només, germà del vent,
un llarg gemec de cornamusa.

Però al Pessebre de Betlem
un Infant plora i ens demana.
I la rosada d'aquest plor
ens assaona l'esperança.

NADAL 1976

He vist esbatanades
Les finestres del cel. Ales han
davallat.
blanques. S'esllavissaven
entre la roba estesa dels
terrats.
Després, a terra,
pels carrers i les places,
damunt la mangra i el quitrà

que les parets malmeten,
lentament escrivien,
amb rosada invisible,
la mateixa que mulla camps i
prats,
les paraules antigues:
«Nadal, Jesús és nat»
I, encara amb llums de blanc
de lluna
«Amor, oblit i pau»

**Tomàs Garcés: *Obra completa*. Edició a cura de Valentí Soler i Noguera.
Barcelona: Galàxia Gutenberg, 2012.**